

Михаїл Емінеску  
Я зник у вічних муках

Перекладач: А.М'ястківський  
Джерело: 3 книги: Антологія зарубіжної поезії другої половини XIX — XX сторіччя (укладач Д.С.Наливайко).— К.: "Навчальна книга", 2002.

Я зник у вічних муках нікчемності моєї,  
Як той листок у хвилях, як блискавка між хмар...  
Аби дали притулок під вічною землею,  
Я зорям поклонявся, моливсь на сонця жар.  
Ніякої не видно в житті моїм принади.  
Іду, як тихий шелест, як вигук, як іскрина,  
Як по щоці жіночій невтримана сльозина,  
Мій розум не для того, щоб вічність розказати.

Та що поет у світі і що його тривога?  
Це голос у пустелі, розпачливі слова...  
Нікому не відомий вершить свою дорогу,  
Без імені і слави пісні свої співа...  
Він — крапельина в морі, а може, він — той вітер,  
Що хоче похитнути страшний залізний вік,  
Та краще не з'являться йому на цьому світі,  
І смерть йому єдиний та найвірніший лік.